

[Elgaard.]

Bemærkningerne, maa vi andre dog vist kunne nævne det under Forhandlinger vedrørende Huslejespørgsmaalet.

Saa talte den højtærede Minister om den jævne Mands Ræsonneren. Jeg gaar ind paa Tanken og siger til Ministeren: Lad være, at Ministeren har Ret, naar han siger, at den jævne Mand ræsonnerer, at han ikke kan tage en Lejestigning — og det kan gælde alle dem, som søger 1 og 2 og maaske ogsaa 3 Værelser Lejligheder —, men saa spørger jeg Ministeren: Hvor tror Ministeren saa, den jævne Mands Ræsonneren er henne, naar Ministeren ogsaa foreslaar, at Bestemmelsen om Uopsigelighed for 4 og 5 og 6 Værelser Lejligheder skal forlænges? Det er vist ikke nødvendigt, at vi taler mere om den jævne Mands Ræsonneren i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Naar Ministeren dernæst talte om politisk Stratosfæreflyvning, vil jeg gerne sige, at det hænder vistnok i den danske Rigsdag for adskillige Medlemmer, at de en Gang imellem bevæger sig op i Stratosfæren. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den højtærede Indenrigsminister paa dette Omraade foreløbig har Højdereordenen.

Hasle: Den højtærede Indenrigsminister gjorde ingen Indvendinger over for et af de principielle Synspunkter, jeg fremsatte, nemlig at denne Uopsigelighedsbestemmelse nu benyttes til at regulere Lejen med, medens Meningen var en helt anden, da den blev indsat i Loven. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af den højtærede Ministers Bemærkning om, at Aagerparagrafferne kun skulde virke efter Bestemmelsen, naar der er normale Forhold, naar der er et rigeligt Udbud af Lejligheder. Jeg vilde tro, at det vilde være overordentlig vanskeligt for en Mand, der vilde drive Aager med sin Ejendom, at komme til at drive denne Aager, naar der var et stort Udbud af Lejligheder. Nej, Aagerparagrafferne maa dog vist netop sigte paa de Tilfælde, hvor der er Mulighed for at drive Aager. Jeg mener altsaa, at netop det Tilfælde nu er indtruffet — det Tilfælde, at der er en relativt ringe Boligreserve —, hvor man med den største Ret vil kunne henvise utilfredse Lejere til at gaa til Boligretten, hvis de mener, de er blevet uretfærdigt behandlet.

Jeg maa stadig hævde, at dette Forhold overhovedet ikke kan ordnes ved Lovregler, at der ikke kan bringes taalelige Forhold paa Boligmarkedet ved Lovregler;

det kan kun ske ved at paavirke Økonomien. Og i denne Forbindelse vil jeg gerne nævne en Bemærkning af den højtærede Indenrigsminister, en Bemærkning, som jeg tror den højtærede Minister har fremsat flere Gange, og som Socialdemokratiets Ordfører under Finanslovdebatten, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, saa stærkt fremdrog, nemlig at i Venstres Regeringstid var Diskontoen 7, og nu er den 4, og dette skulde bevise, at under den nuværende Regering føres der en Politik, som skaber et lavt Renteniveau. Dette vil jeg gerne een Gang for alle sige er fuldkommen urigtigt.

Det, der er det afgørende, er jo, hvad Renteniveauet i de os omgivende Lande var dengang, og hvad det er nu. I Øjeblikket er Forholdet det, at de forskellige os omgivende Lande har et overordentlig lavt Renteniveau. Man har i England udbudt det store Forsvarslaan paa 80 Mill. Pund til en Rente af 3 pCt. og til Kurs 98 med Tilbagebetaling i 1954—58. I Tyskland, der paa det Tidspunkt, den højtærede Minister talte om, havde en Rente paa ca. 9 pCt., staar nu Statsobligationer 4½ pCt. over Pari. I Norge har man en Diskonto paa 3½ pCt. og har i Aarets første Kvartal gennemført Konverteringen af Laan ned til 4 pCt. til et samlet Beløb af 480 Mill. Kr. I Sverige er det næsten umuligt at faa sin Kapital placeret til en blot nogenlunde rimelig Rente. I den sidste Tid har man ikke forsøgt at anbringe Penge ved at emittere Obligationslaan; derimod har man konverteret en Række industrielle Obligationslaan ned til 3 pCt.

Det er den faktiske Tilstand. Og det, der er saa meget desto mærkeligere, er, at de Restriktioner, vi har, umuliggør, at denne Kapital kommer ind i Landet, ikke paa den Maade, at Pengene ikke kan komme herind, men paa den Maade, at man ikke kan faa Pengene ud igen, hvilket i Praksis er det samme. Forskellen mellem før og nu er altsaa, at dengang var det det almindelige europæiske Renteniveau, vi bevægede os paa, nu ligger vi paa et Renteniveau, der er højere end det europæiske, og vi modsætter os, at det lavere europæiske Renteniveau kan slaas igennem i Danmark.

Det er det, der er Sandheden om det ærede Ministeriums økonomiske Politik. Over for dette er det, jeg har sagt, at uden en Ændring i denne Politik er der overhovedet ikke Mulighed for at sætte et Byggeri i Gang, der vil kunne tilfredsstille Efterspørgselen efter Lejligheder.